pag. 670.

fis ütlel kolliveno kõa sull weleksi sull ma ka töist sõrd mehes piä, fis wastuse ma ka teise nüsnuna. —

Ja nüüd jõlkis solmandal päiwäl wõt ütz weli pikka tõne pahru mes tublisti rabbidu olli ja lätsi minemä, aga koll weli lätz wällä ja puhus sedel pilli pere sui sull pobene mano talli fis iste ta pelle kohtsele fälgä ja pöit soni möötä sunni weljet nine ütlel, poeke eest pahna mehe finnä tämä fikka mehe, lasse ette sfända poiga, ja nüüd pöit temä soni mäeli ülles suningse tüttre mano kes tunäle pökemist and ja petsadi otsa päale pitsist, nüüd wirut to jällesi mäest alla ja pöit sädo nine mähke pöä rättina sinni je ütlel ma futte maha ja lei pä ärä, — nüüd talli töise weli sedo ja emä küsse nelt woh poojakest kas fsiji ka jo läketak finnä suninge tütreh, ja nenno ütli mes no öige meie fe man olime peft ütz talli sull kohtse fabjan, aga pöit soni mäe otsa ja kirunit weel fikka ja pahru ärä nü et pikk poija katz, ja pahr muttu jäi, wäeje kohutsk sull fis teiji osi no poojakest ütles enä. —

Perän jedä töiset päiwät sutz suninges köik oma kirji junkt fuksin ja ülempa rahwa sokso ja sai nee läbi sellel petsat otsa päal ons je fee pörmus pörmen, aga köik ilma wajanta peft sedaki ei ole päätäft. — Ja töiset päiwäl sutfudi köik kirji tahurahwa poisi sakso kes weel naisilta olli, aga naisitütsi mehi ses ka naisterahwaft ei ole waija, je sui nee läbi olli kaedu ja weel es löütä fis küsse suninges, sag weel sohki mino kirji fees möni pois mees ans, je köik ütli ei tiija sohki, fis ütlel suninges, aos ommale fee fis wäljamaalt pidi olema, ja pääl möne ütli ka, nime suninge tüttär ofi, et päätäft ei ole weel lopsal nannii sellel nufujenne sull kohene ons olan, sui sellel olli kes mäkke pöit,

End suninges es jättä ferrä je ütlel kas fis ammende pääle teise ütteti pois mefft ei ole, — je fis ütli nee kolli weel minä mite mite joht ei tiija, sui meil kotton em weel ütz koll weli je fee om ka küll pois mees, aga kuld kohtsk ei ole temäl weel nämä je tuna ei tee ka munt sui istap otja pääl je mõnikõrd pesiks ka tuhsa tuhkotawwa weere pääl, — fis ütlel suninges, örge laitke ommo welja nii paljo, porem minge sõdo je joatke tema fiija — fis lätsi nemä sõdo je ütli sinke fa sah tiwak tuhkapuskija suninges sutz finno ka finnä, je toht finno kaija pest fulli olli suninga tüttär fõrmese andane, je pitsadi otsa pääle pandne, mine nüüd pelme pidämä suninga pioh. — fis lätz ka kolliveno minemä, nime tattika, pärk tuhada, lät suninga maija je weel pöä rättida sinni mahike i je nüüd otse suninges je suninges tüttär mano nime ütli pästä pää wallale je nääda hemäst je sui to rätti ärä pästi fis tulli sõrraga pitser eks tempet otsa pääl nättawele. — je nüüd näätä fõrmes küsse suninges, ka wõt sõe proost wällä je fõrmes olikse fõrmes, je nüüd sai suninga tüttrel häbi et nüfugune temäle nüüd mees pääs saama, aga suninges ütlel ärä mereta mõdäsi tüttär pest ma näe et fe mees mitte ruminal ei ole wait wäeja sarwal, je suninges käsk temäl nee tuhaka rõiwa maha hetkä je tõi temäle töise rõiwa je käsk fälgä panda nime fis sai ka temä sui sumadi suninga wäimes, je fis es lastä enämp tiidä sedasi wai nosadä pulme pidämä, je fis sutfudi ka töise wele sasilasel pulme, aga sui nee tieda saisi fis imetali nemä je sõbewitsi sõrwar, et sui fee nü pidi olema, je sest fee pidi tulma et temäl nüfugune sullane kohene pidi saama, willeka temä finnä mäkke nü pölgaste sai. — Ja sui pulma otsan olli fis nasesati selle suninga tõiget nasremba wäimehe pääle sõwaste seeli peamä, pest enne pedo wäimest olli je suninga sohn ennest wäimest.